

“La malaltia no la tenim mai posada a l’agenda”

El doctor Joan Viñas és metge, cirurgià i exrector de la Universitat de Lleida. Conviu amb un càncer des de fa 3 anys, cosa que l’ha dut a publicar el llibre “Com viure la malaltia des de l’experiència d’un metge malalt cristià”.

Comença el llibre dient “Fa tres anys que convisc amb un càncer de ronyó amb metàstasi”. Sembla una persona d’anar al gra.

-(Riu). Assumeixo les coses de cara. També sóc cirurgià i normalment s’ha d’anar al gra.

Va afrontar així la malaltia?

-Sí, bé... En la meua vida també m’he dedicat a la docència i l’assistència, des de Pastoral de la Salut, també, com a creient, i per tant a explicar la malaltia, els problemes i què diu Jesús al respecte. Ara, al moment que la tenia jo, vaig escriure el que jo penso per si pot servir a algú.

Com creu que pot ajudar el seu llibre a altres persones en una situació similar?

-La malaltia no la tenim mai posada a l’agenda. Ens ve de cop i no l’esperem i no deixa de ser un enrenou terrible. Si un no està preparat és més difícil superar-la i viure-la en positiu. La gent es pot preparar anant a conferències i meditant el tema, però la vida també t’ensenya. Pujar una muntanya alta implica primer pujar petites muntanyetes. I la malaltia greu i la mort és una muntanya molt alta. De fet a les persones que no estan formades en ciències de la salut els pot donar la sensació que els especialistes en medicina ja estan preparats per pujar aquesta muntanya. A vegades pot ser fins i tot més difícil. Perquè una cosa és atendre un malalt i l’altra és ser-ho tu. No és el mateix estar operant que t’operin a tu. Els metges a vegades ens enganyem, això també passa, en aquest sentit.

El seu llibre està impregnat d’espiritualitat. Quina creu que seria la diferència de viure la malaltia si no tinguésses fe?

-No m’ho he plantejat perquè sempre n’he tinguda. Igualment conec gent que no té fe i ha patit malalties i les ha portat molt bé. Jo crec que això és una formació humana que ha de tenir tothom. La fe ajuda. És una confiança. Tu creus que no estàs sol, que tens algú que t’ajuda a portar-ho i això, en moments de solitud, sentir que no hi estàs, sempre és molt millor que estar sol de veritat. O pensar que la mort és el final, que és un mur que no traspasarem, o que hi ha una porta que s’obre a una vida de plenitud, canvia la forma de veure les coses. Tot això són plusos de la fe.

Maria Dabén

full dominical

Església de Menorca

Número 1947 - Any XXXVIII - 29 setembre 2019

paraules del bisbe

JESÚS ACULL ALS LEPROSOS

† Francesc, Bisbe de Menorca

Benvolguts diocesans

Des de les primeres pàgines dels evangelis es descriu la conducta de Jesús amb els malalts, als que acull i sana: “Jesús recorria tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del regne i guarint malalties i xacres de tota mena al poble. La seva fama es va estendre per tota Síria i li portaven tots els malalts afectats de tot tipus de malalties i sofriments: endimoniats, epilèptics i paralítics. I ell els va curar” (Mt 4, 23-24).

En el seu temps va cridar l’atenció d’una manera especial la seva conducta amb els leprosos. Cal tenir en compte que la lepra era considerada en l’antiguitat una malaltia maleïda. La facilitat de contagi va fer que en el món antic es prohibís tot contacte dels leprosos amb les persones sanes. Vivien en la misèria a les perifèries de les ciutats. L’antic testament té normes contundents: qui té una erupció o una taca blanca a la pell, ha d’anar al sacerdot i si detecta que és lepra “l’ha de declarar impur” (Lev 13, 1-8). Per

evitar que els altres es contagiessin, la Llei prescrivia que el leprós cridés: “Impur, impur!” (Lev 13, 45. 46). Flavi Josep, un escriptor jueu del segle I, diu que els leprosos “viuen solitaris i estan com morts” i que la seva vida està marcada per “la injúria, el deshonor i el desterrament” (Antiguitats 3, 264 i 266).

Jesús salta totes les prescripcions legals, perquè s’acosta als leprosos i els toca (Mt 8. 3). En una ocasió, quan passava entre Samaria i Galilea, un grup de deu leprosos li criden demanant la seva compassió. Jesús escolta el seu clam i els ordena que vagin al sacerdot, perquè certifiqui la seva curació i puguin tornar a viure entre les persones sanes (Lc 17, 13-19). Jesús no es mostra indiferent a ningú i es mostra especialment sensible amb les persones condemnades a viure a la marginació.

És difícil descriure aquesta conducta de Jesús sense pensar en tants cristians que, imitant al Mestre, s’han acostat als leprosos i els han acollit. Pens, de manera particular en Sant Francesc d’Assís i el Pare Damià de Molokai, que va desenvolupar el seu ministeri entre els leprosos fins que ell mateix va ser devorat per la lepra.

Gràcies a Déu, avui hi ha una curació per la lepra i, almenys en els països desenvolupats, no cal, com en altres temps, dedicar esforços a acollir als leprosos. Però com Església hauríem de tenir la valentia de preguntar qui serien avui els leprosos als quals Jesús s’hagués acostat, a qui té avui la nostra Església a tocar sense por a contagiar-se per transmetre tot l’amor i la bondat de Déu. Potser els “empestats” del nostre temps siguin aquests immigrants que arriben en pastera a les nostres costes i que tots volen tenir lluny; o potser són tants joves que han sucumbit a la droga o les persones sense sostre que caminen vagant d’un costat a un altre... Tots ells tenen dret a sentir la mà càlida de l’Església, que es fa solidària de la seva “lepra” i vol ajudar-los a curar perquè, com aquell leprós samarità, puguin lloar Déu per a la seva salvació.

Foto: Namo Deet en Pexels

Lectura del llibre del profeta Amós 6, 1a.4-7

Salm Responsorial 145

R: Alaba el Senyor, ànima meva.
Lectura de la carta de sant Pau a Timoteu 6, 11-16

Home de Déu, cerca de practicar sempre la justícia, la pietat, la fe, l'amor, la paciència, la mansuetud. Lluita en el noble combat de la fe i guanya't la vida eterna. És per a obtenir-la que vares ser cridat i vares confessar noblement la fe en presència de molts de testimonis. Davant Déu, font de tota vida, i davant Jesucrist, que baix de Ponç Pilat donà testimoni amb la seva noble confessió, et recoman que guardis irreprensible i sense falta el manament rebut, fins que es manifestarà Jesucrist, el nostre Senyor. Quan serà l'hora, farà aparèixer la seva manifestació aquell qui és de ver feliç i l'únic Sobirà, el Rei dels reis i el Senyor dels senyors, l'únic que té com a pròpia la immortalitat, i habita en una llum inaccessible: Cap home no l'ha vist mai, ni és capaç de veure'l. A ell l'honor i el poder per sempre. Amén.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç 16, 19-31

En aquell temps Jesús digué als fariseus: "Hi havia un home ric que anava vestit de púrpura i de lli finíssim, i cada dia celebrava festes esplèndides. Un pobre que es deia Llätzer, estava estirat devora el seu

portal amb tot el cos nafrat, esperant satisfer la seva fam amb les miques que queien de la taula del ric. Fins i tot venien els cans a llepar les seves úlceres. El pobre morí, i els àngels el portaren a la falda d'Abraham. El ric també morí i el varen sepultar. Arribat al país dels morts i estant en un lloc de turments, alçà els ulls, va veure d'enfora Abraham, amb Llätzer a la falda, el cridà i li digué: "Abraham, pare meu, apiada't de mi i envia Llätzer que mulli amb aigua la punta del seu dit i em refresqui la llengua, perquè sofresc molt enmig d'aquestes flames." Abraham li respongué: "Fill meu, recorda't que en vida et varen tocar béns de tota casta, i a Llätzer mals, però ara ell ha trobat consol i tu, sofriments. Pensa també que entre nosaltres i vosaltres hi ha una fossa immensa, tant que si qualcú volgués passar del lloc on som jo cap on sou vosaltres, no podria, ni tampoc del vostre lloc al nostre." El ric digué: "Llavors, pare, et preg que l'enviïs a ca meva. Hi tenc encara cinc germans. Que Llätzer els advertesqui; perquè no acabin també en aquest lloc de turments." Abraham li respongué: "Ja tenen Moisès i els profetes: que els escoltin." El ric contestà: "No, pare meu Abraham, no els escoltaran. Però si els anava a veure qualcú que torna d'entre els morts, sí que es convertiran." Li diu Abraham: "Si no fan cas de Moisès i dels profetes, encara que ressuscitàs qualcú d'entre els morts no es deixarien convèncer."

Lectura de la profecia
de Amós 6, la. 4-7

Esto dice el Señor omnipotente: «¡Ay de los que se sienten seguros en Sión, y confiados en la montaña de Samaría! Se acuestan en lechos de marfil; se arrellanan en sus divanes, comen corderos de rebaño y terneras del establo; tartamudean como insensatos e inventan como David instrumentos musicales; beben el vino en elegantes copas, se ungen con el mejor de los aceites pero no se conmueven para nada por la ruina de la casa de José. Por eso irán al desierto a la cabeza de los deportados y se acabará la orgía de los disolutos».

Salmo responsorial 145

R: Alaba, alma mía, al Señor
Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a Timoteo 6, 11-16

Lectura del santo Evangelio según san Lucas 16, 19-31

En aquel tiempo, dijo Jesús a los fariseos: «Había un hombre rico que se vestía de púrpura y de lino y banquetaba cada día. Y un mendigo llamado Lázaro estaba echado en su portal, cubierto de llagas, y con ganas de saciarse de lo que caía de la mesa del rico. Y hasta los perros venían y le lamían las llagas. Sucedió que se murió el

mendigo, y fue llevado por los ángeles al seno de Abrahán. Murió también el rico y fue enterrado. Y, estando en el infierno, en medio de los tormentos, levantó los ojos y vio de lejos a Abrahán, y a Lázaro en su seno, y gritando, dijo: "Padre Abrahán, ten piedad de mí y manda a Lázaro que moje en agua la punta del dedo y me refresque la lengua, porque me torturan estas llamas". Pero Abrahán le dijo: "Hijo, recuerda que recibiste tus bienes en tu vida, y Lázaro, a su vez, males: por eso ahora él aquí consolado, mientras que tú eres atormentado. Y además, entre nosotros y vosotros se abre un abismo inmenso, para que quieran cruzar desde aquí hacia vosotros no puedan hacerlo, ni tampoco pasar de ahí hasta nosotros". El dijo: "Te ruego, entonces, padre, que mandes a Lázaro a casa de mi padre, pues tengo cinco hermanos: que les dé testimonio de estas cosas, no sea que también vengan ellos a este lugar de tormento". Abrahán le dice: "Tienen a Moisès y a los profetas: que los escuchen". Pero él de dijo: "No, padre Abrahán. Pero si un muerto va a ellos, se arrepentirán" Abrahán le dijo: "Si no escuchan a Moisès y a los profetas, no se convencerán ni aunque resucite un muerto"».

evangeli i vida

"Ai de vosaltres, els qui ara aneu tips: vindrà el dia que passareu fam!"

Vicent Llabrés

En aquest fragment, Lluç ofereix una de les seves idees preferides: el canvi que es dona entre el temps terrenal i l'eternitat. Aquest canvi radical de situacions ho havia deixat ja clar en la manera de presentar les Benaurances i malaurances (Lc 6).

Jesús, que s'adreça als fariseus, que eren amics dels doblers, ens posa a tots al davant d'un retrat de dues vides oposades. Dues vides ben reals i concretes, tant ahir com avui. Dues vides absolutament oposades en aquest món, la vida opulenta del ric i la vida pobra del famolenc Llätzer, en la paràbola es

corresponen dues situacions igualment oposades i distants més enllà de la mort: "hi ha una fossa immensa".

Jesús no judica, tan sols descriu la realitat, Déu no crea aquestes diferències. Davant aquesta realitat, existeix la possibilitat de convertir-se i, des de la conversió personal, la possibilitat de transformar-se, de canviar la situació. Per a fer possible la conversió, Déu mateix ens dona mitjans: la escolta de la seva Paraula, pels cristians, Jesús és la Paraula encarnada. L'Evangelí en diàleg amb la vida de cada persona fa viva i present la voluntat de Déu.

En definitiva, el que ens vol ensenyar aquesta paràbola és que l'ús inadequat dels béns materials desfà la vida d'una persona. Però també, aquesta paràbola dona la Bona Notícia de la predilecció de Jesús pels pobres. Lluç diu amb fermesa que els pobres posseeixen el Regne en propietat i, per tant, la felicitat recaurà damunt d'ells. La proclamació de feliços! surt de la boca de Jesús, enviat a portar la bona nova als pobres i desvalguts. Els pobres són feliços, no pel fet de ser pobres, sinó perquè Déu camina amb ells.

pregar amb els salms

Salm 95 (94) Bons amics

Gadi Bosch osc

Sempre dono gràcies a Déu per les bones amistats que m'acompanyen al llarg de la vida, amics i amigues de sempre que m'alimenten somriures. Sovint recordo aquesta frase tan polida, no conec l'autor o l'autora, però la trobo molt encertada: *els amics són com els estels, no sempre els podem veure, però sempre hi són.*

Als Salms també els considero com "els meus amics orants" amb qui comparteixo molts i diversos sentiments, i, sobretot m'ajuden a cercar Déu i a pregar diàriament. Avui el Salm 94 em convida a:

celebrar el Senyor amb crits de festa (v. 1),
m'expressa un desig de benaurança:

tant de bo que avui sentíssiu la seva veu (v. 7),

i m'ofereix una valuosa orientació:

no enduriu els cors (v. 8),

el cor ha d'estar tou per deixar-se transformar per l'Evangelí.

Foto: Pedro Sandrini en Pexels

Crist Viu

CRIST VIU! "Jesús sempre jove"

Cristina Martí

Jesús és "jove entre els joves, per tal de ser exemple dels joves i consagrar-los al Senyor" (CV 22). Ell va ser sempre jove, quan va lliurar la seva vida en la creu tan sols tenia uns 30 anys,

avui un adult jove.

És en plena joventut, quan Jesús comença la seva missió pública. Tota la seva vida va ser una preparació per al lliurament total. La joventut de Jesús va estar emmarcada entre el retorn de la seva família a Natzaret, després de l'exili i el seu baptisme al Jordà, que marca l'inici de la seva missió. "Tu, jove, quan et sentis cridat a complir una missió en aquesta terra, estàs convidat a escoltar en el teu interior les mateixes paraules que Jesús va sentir en el seu baptisme: Tu ets el meu fill estimat" (CV 25).

Jesús, adolescent i jove, creix, madura, es prepara per a la seva missió. I tu, saps quina és la teva missió? Et prepares per a dur-la a terme? Jesús es relaciona de manera natural amb la gent, no viu a part, és un més del poble, així quan comença a predicar la gent se sorprèn, es pregunta d'on li ve la saviesa. Ell no creix en una família tancada i absorbent, més aviat al contrari, la seva família és àmplia de manera que els seus pares no es preocupen en el retorn de Jerusalem creient que està en la caravana. "Jesús es mou lliurement i aprèn a caminar amb tota la resta" (CV 29).

LECTURES DE LA
MISSA DIÀRIA
Salms de la 2ª Setmana:

Dg.29, XXVI de Durant l'Any: Am 6, 1a. 4-7 / Sal 145 / 1Tm 6, 11-16 / Lc 16, 19-31.

DI. 30, Sant Jeroni, prevere i doctor de l'Església (MO): Za 8, 1-8 / Sal 101 / Lc 9, 46-50.

Dt. 1, Santa Teresa de l'Infant Jesús, verge i doctora de l'Església (MO): Za 8, 20-23 / Sal 86 / Lc 9, 51-56.

Dc. 2, Sants Àngels de la Guarda (MO): Ne 2, 1-8 / Sal 136 / Mt 18, 1-5. 10.

Dj. 3, Sant Francesc de Borja (MLL): Ne 8, 1-4a. 5-6. 7b-12 / Sal 18 / Lc 10, 1-12.

Dv.4, Sant Francesc d'Assís (MO): Ba 1, 15-22 / Sal 78 / Lc 10, 13-16.

Ds.5, Tèmpores d'Acció de gràcies i de petició. Fèria Major: Dt 8, 7-18 / Sal 138 / Mt 7, 7-11.

Dg. 6, XXVII de Durant l'Any: Ha 1, 2-4; 2, 2-4 / Sal 94 / 2Tm 1, 6-8. 13-14 / Lc 17, 5-10.

Octubre 2019, mes missioner extraordinari

"Batejats i enviats"

El Papa Francesc ha demanat a l'Església de celebrar el Domund de 2019 amb una intensitat especial, amb un Mes Missioner Extraordinari. Ho ha fet en l'aniversari d'una encíclica, la Maximum Illud del Papa Benet XV. El Papa vol despertar la consciència de la Missió i reprendre amb un nou impuls la responsabilitat de proclamar l'Evangelí que tenim tots els batejats.

No serà un mes de celebracions multitudinàries, sinó que l'accent està posat en les accions diocesanes, en les què cada Església particular organitzarà les que consideri. A Menorca volem remarcar la necessitat de la pregària per a acompanyar la tasca dels missioners. Així obrirem i tancarem el mes amb unes Vespres a monestirs contemplatius i convidarem a tota la comunitat a una vigília de pregària al Toro.

També els preveres tindran ocasió de reflexionar sobre la Missió en el recés del mes d'octubre, reflexió que voldrem també compartir amb tots els menors, amb dues xerrades, sobre "Evangelització i desenvolupament: dues cares de la Missió".

Treballarem també amb els infants a les escoles, per tal de desvetllar en ells la necessitat de conèixer el món de la Missió i de compartir alguna cosa del molt que tenim. Amb l'enviament dels agents de pastoral, farem evident aquest lema: "batejats i enviats" que resumeix aquest Mes Missioner.

Facem entre tots que sigui extraordinari, per als nostres cors i per a bé de l'Església i dels missioners.

Joan Manuel Mercadal Victory, Diaca
Director diocesà de les Obres Missionals Pontífiques i
Director del Secretariat Diocesà de Missions

Jornada mundial dels migrants

Diuenge 29 de setembre.

Pregària de Vespres

Dimarts 1 d'octubre a les 20 h al Monestir de Santa Clara de Ciutadella.

Pregària contemplativa

Dissabte 5 d'octubre a les 18 h al Monestir de Santa Clara de Ciutadella.

47a Trobada EMD

Inici de curs dels Equips de la Mare de Déu a càrrec de Salvador Vidal i Montse Fluriach, formadors dels EMD Catalunya i Menorca. Jornada oberta a tots els matrimonis que hi vulguin participar. Més informació a la seva parròquia. Diuenge 6 d'octubre, de 10 a 17 h al Col·legi de Sant Francesc de Ferreries.

Festa de Sant Francesc

-Divendres 4 d'octubre a les 20 h, a la parròquia de Sant Francesc de Maó, Celebració de l'eucaristia seguida de bereneta.

-Dissabte 5 d'octubre a les 20 h al Mirador de Sant Francesc de Maó, Vetllada benèfica amb actuacions musicals i sortejos.

Festa del Roser

Eucaristia festiva en honor a la titular de la parròquia del Roser. Diuenge 6 d'octubre, a les 12 h a la Catedral de Menorca, a Ciutadella.

Congrés de Laics

Fi de la fase diocesana i celebració d'enviaments d'agents de Pastoral. Comptarà amb l'assistència de la presidenta d'Acció Catòlica General d'Espanya.

Dissabte 12 d'octubre de 10 a 13.30 h al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Notícies nostres

El bisbe Francesc s'apropa al dia a dia dels menorquins amb les visites pastorals

El Bisbe Francesc Conesa començarà les visites pastorals per a conèixer d'aprop el funcionament de les parròquies el mes d'octubre. En el Consell de Presbiteri que va tenir lloc dia 18 al Toro, Mons. Conesa va explicar als preveres els detalls de les activitats lligades a aquesta visita que durà a terme entre enguany i l'any que ve. El pastor de la Diòcesi va presentar un llibret amb informació sobre aquesta acció i que conté una carta pastoral, orientacions per a preparar la visita, un informe que han d'emplenar les parròquies prèviament, tres catequesis i diverses celebracions litúrgiques.

Aquest material servirà als rectors de les parròquies per a preparar les visites del Bisbe, que serviran alhora, a Mons. Conesa per a conèixer més d'aprop

el dia a dia de cada centre. El Bisbe té previst començar les visites per la zona de Llevant aquest mes d'octubre, anar a l'arxiprestat de Centre el febrer i concloure les visites a Ciutadella l'octubre de 2020.

Durant la reunió també es va revisar el pla pastoral i les accions programades per aquest curs i es van posar les bases per a la conclusió de la fase diocesana del Congrés de Laics, que tindrà lloc el 12 d'octubre. Aquesta trobada diocesana tindrà lloc al Toro i comptarà amb una ponència a càrrec de la Sra. Eva Fernández Mateu, presidenta d'Acció Catòlica General d'Espanya. A més en aquest acte es resumiran les aportacions dels 13 grups que han participat en la fase diocesana del Congrés i es farà l'acte d'enviament dels agents de Pastoral en motiu del mes missioner extraordinari.

La Capella mira cap al futur amb l'Escola Coral

La Capella Davídica de la Catedral de Menorca celebra 75 anys i aposta per oferir una formació musical i vocal aplicada al cant coral per a potenciar l'agrupació. L'entitat reinicia el projecte educatiu d'Escola Coral amb dos grups de treball, un cor infantil (de 6 a 11 anys) i un altre de jove (de 12 a 18), que es reuniran els dissabtes matí a l'església del Socors a partir del 5 d'octubre. L'encarrega-

da d'educar les seves veus serà Katia Moll Barceló, que ja va dirigir una coral similar lligada a la Capella fa 13 anys. Ara, després d'una estada fora de l'illa per motius professionals, reprèn el projecte pedagògic en col·laboració amb la directora de la coral de la Catedral,

Isabel Juaneda, que ha redactat el projecte educatiu que té com a objectiu potenciar la cantera de les futures veus de la Capella.

El projecte abordarà la formació des de la música i la tècnica vocal, però també el moviment en escena. Recuperar l'escola Coral era un dels objectius que la Capella s'havia marcat enguany, un any molt especial en què commemora el seu 75è aniversari. L'al-

tre és resoldre un dels seus reptes més urgents: incorporar veus masculines per a equilibrar el cor. Per açò la Capella fa una crida per a reforçar cordes de tenors i baixos i anima a tots els interessats a acudir als assajos, els dimarts i dijous de 20.30 a 22 h a l'església del Socors.

Guillem Ferrer, nou coordinador de Caritas a Balears

El diaca Guillem Ferrer Monjo, delegat episcopal de Caritas Diocesana de Menorca, va ser escollit coordinador de Caritas Regional i també representant de Balears davant el consell general

de Caritas Espanyola per als pròxims tres anys. La designació va ser aprovada pels equips directius de Caritas diocesanes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera en la reunió que van celebrar a mitjan setembre a Palma. En aquesta trobada van preparar la redacció de l'Informe Foessa Balears 2019

sobre exclusió i desenvolupament social. El juny passat es va presentar a Madrid l'informe nacional i ara es redacten els estudis territorials amb dades de cada comunitat autònoma. L'informe balear serà

presentat el pròxim 9 d'octubre a Palma.

En la reunió també es va acordar crear una cooperativa de serveis de primer grau per al projecte Moda Re de Caritas Espanyoles, que gestiona el tractament del residu tèxtil i la promoció de l'ocupació, en el qual participa Caritas Menorca amb Mestral Inserció i Medi Ambient.